

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2020. június 11. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2020. január 13. napján kelt 6.B.7/2018/41. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

az ítéltábla megállapítja, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi és e körben az elsőfokú bíróságot egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben helyben hagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a vádlott által 2019. december 12. napjától 2020. január 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottak a szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s

- [1] A Székesfehérvári Törvényszék hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban meghozott és 2020. január 13. napján kihirdetett 6.B.7/2018/41. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat). Ezért a vádlottat 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés elrendelése esetén határozott az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen a Fejér Megyei Főügyészség B.773/2015/42. szám alatt fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, emellett a jogi indokolás helyesbítése végett. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a jogi minősítés megállapítása szempontjából releváns körülményeket összevetve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott nem ölési szándékkal cselekedett, az életveszélyes sérülés létrejöttét illetően pedig szándéka eshetőleges volt. Álláspontja szerint ezzel szemben a tárgyi és az alanyi tényezőket együttesen értékelve megállapítható, hogy a terhelt szándéka emberölésre irányult, és magatartásának következményeit az életfontosságú szervek közepes erővel történő megszúrása pillanatában kívánta, azaz egyenes szándékkal hajtotta végre a cselekményt. Hivatkozott arra, hogy vádlott neve vádlott elkövetés utáni magatartását abból a szempontból kell vizsgálni, hogy az emberölés büntetnének befejezett és közeli kísérlete miatt büntetendő-e a terhelt, vagy az önkéntes eredmény-elhárításra figyelemmel a kísérlet miatt nem büntethető, hanem a maradék-bűncselekmény elkövetése miatt felel. Kifejtette, hogy mivel a vádlott volt az, aki közvetlenül a szúrás után intézkedett a sértett egészségügyi ellátásának biztosításáról, az önkéntes eredmény-elhárítás a javára írható, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított jogi minősítés törvényes. Hangsúlyozta, hogy a nyomatékos enyhítő tényezők ellenére a cselekmény komoly tárgyi súlyú, a kísérlet közeli és befejezett továbbá életmentő műtét elvégzésére volt szükség a sértetten. A sértett maradandó fogyatékoságára figyelemmel a büntetési célok kizárólag

végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazása útján érhetők el, ebben az esetben pedig a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is indokolt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg a joghátrányt érintően, valamint a fellebbezésben írtaknak megfelelően helyesbítse a jogi indokolást.

- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.57/2020/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva járt el, a megállapított tényállás megalapozott. A tényállás annyiban szorul helyesbítésre, hogy a szúrás nagy erejű volt, illetve a szúrcsatorna hossza kb. 10-13 cm. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a vádlott bűnösségére vont következtetése okszerű. Álláspontja szerint a cselekmény minősítése azzal törvényes, hogy egyenes szándékkal elkövetett az emberölés büntetnének kísérlete, mert a vádlott pillanatnyi indulatában azért szúrt, hogy a sértettet megölje, a szándéka erre irányult, ezt kívánta, akarta, amit a nagy erejű és mélyreható szúrás igazol. A minősítés csak az ún. maradékcselekmény folytán életveszélyt okozó testi sértés büntette. Hivatkozott arra, hogy a vádlott cselekményével a végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányos. Rámutatott, hogy az ítélet egyéb rendelkezései azzal törvényesek, hogy a feltételes szabadságra bocsátásról szóló rendelkezés elmaradt; az előzetes fogvatartásban töltött idő az ítélethirdetés napjáig, 2020. január 13. napjáig számítandó be; a bűnügyi költség összegében számítási hibát észlelt, mert a vádlott előzetes letartóztatásával kapcsolatos nyomozási bírói meghallgatáson a kirendelt védő részvételével további 5.000 Ft bűnügyi költség merült fel, amely nem került bejegyzésre a költségjegyzékbe. Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet annyiban változtassa meg, hogy vádlott neve vádlott büntetését súlyosítsa, a büntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztő rendelkezést mellőzze, a vádlottat közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje. Állapítsa meg, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra; az előzetes fogvatartásban töltött időt az ítélet kihirdetésének napjáig, 2020. január 13. napjáig számítsa be; a vádlottat 202.357 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben, jogi indokolásának helyesbítésével.
- [4] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság, a fellebbviteli főügyészség egyéb indítványaival viszont részben egyetértett.
- [5] Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen felülvizsgálta.
- [6] Az eljárása során az elsőfokú bíróság abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítélet tábla nem észlelt.
- [7] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.
- [8] Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárásban az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, tartalmukat okszerűen értékelte. Megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezésére

álltak az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges személyi, szakértői, okirati valamint egyéb bizonyítékok, amelyek alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

- [9] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást szabályosan lefolytatta. vádlott neve vádlott a megismételt eljárás tárgyalási szakaszában nem tett vallomást. A nyomozati vallomásában beismerte, hogy megszúrta tanú 1 sértettet, miután durván szidalmazta őt. Vallomása szerint szóváltást követően a késbe a sértett beleállt, „belegyalogolt”, ahelyett, hogy távozott volna a felszólításának megfelelően. Az alapeljárásban sem vitatta a szúrás tényét a vádlott. tanú 1 sértett, tanú 3 és A.A. vallomásait szintén értékelte a bíróság, az azokban lévő eltérésekre is rámutatott. Vizsgálta az orvos szakértő véleményét - a szakértőt a tárgyaláson is meghallgatta -, aki egyértelműen állást foglalt abban, hogy a szúrás egy dinamikus mozgás következménye lehetett, a vádlott egy határozott mozdulattal szúrhatta hasba a sértettet középest meghaladó erővel. Cáfolta, hogy a sértett belemozdulása a késbe hozta volna létre a sérülést, miután a szúrcsatorna 10-13 cm hosszúságú volt. Értékelte továbbá az első fokú bíróság az elmeorvos szakértői véleményt, továbbá a mentőknek tett bejelentésekről készült iratokat.
- [10] Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat teljes körűen feltárta, amelyek alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság indokolása meggyőző erejű, okfejtésével a másodfokú bíróság is egyetértett.
- [11] Az elsőfokú bíróság logikus és megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, így a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt.
- [12] Az eljárási és logikai hibáktól mentes tényállás a Be. 592.§ (1) bekezdés a), b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól nagyobb részt mentes, a történeti tényállás csupán kisebb kiegészítésre, helyesbítésre szorul az iratok tartalma alapján a főügyészi indítványra is figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint.
- [13] Ezért az ítéletábra a tényállást azzal pontosítja, hogy a szúrcsatorna 10-13 cm, a szúrás középest meghaladó erejű volt.
- [14] Fentiek szerinti pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 592.§-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéletábra a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [15] A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes.
- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletében írt jogi indokolás azonban jogi korrekcióra szorul, ebben osztotta az ítéletábra az ügyészi álláspontot.
- [17] A 3/2013. Büntető jogegységi határozatban megjelölt alanyi és tárgyi tényezők értékelése alapján a következők állapíthatók meg. A vádlott és a sértett hosszabb ideje haragos viszonyban voltak, amely az első fokú bíróság által megállapított tényállásban rögzítésre is került, miszerint a sértett is megszúrta a vádlottat a lábán egy késsel, ugyanakkor a vádlott a bűncselekmény elkövetését megelőzően szintén késsel megsértette a sértett gyűrűsujját. A vádlott és sértett közötti ellentét ebből következően korábban is egymás testi épségének sérelmével járó cselekményben

manifesztálódott, így a vádlott személyiségétől nem volt idegen más, különösen a sértett részére sérülés okozása. Ez a haragos viszony a rendelkezésre álló adatok alapján fokozatosan alakult ki és egyre erősebbé vált, amelyet az elfogyasztott alkohol tovább erősített. Ez vezethette arra a vádlottat, hogy a korábbinál erősebb eszközt, illetve módot alkalmazzon a vitájuk rendezésére, miután a szidalmazás közben elhangzott felhívása ellenére a sértett nem hagyta el lakóhelyüket. A veszekedés közben a sértett által mondott „lekurvázás” tovább fokozta a vádlott haragját.

A tárgyi tényezőket vizsgálva rögzíthető, hogy a vádlott egy viszonylag nagy kést ragadott meg, amely az ölési cselekmények tipikus eszköze. A vádlott „legalább közepes, de inkább azt meghaladó erővel” szúrt a sértett irányába, lendítve a kezét, és ennek következménye volt a viszonylag nagy, 10-13 cm-es szúrcsatorra. A vádlott által támadott hasi testtájék létfontosságú szerveket tartalmaz, és csak az orvosi beavatkozás mentette meg a sértett életét, miként az első fokú bíróság is megállapította.

Mindezen körülmények értékelése alapján az ítéletábra osztotta az ügyészi álláspontot, hogy a vádlottnak tudatában kellett lennie, hogy a sértett az erős hasi szúrás miatt életét vesztheti, ezt felismerte, és ennek megfelelően is cselekedett, közepest meghaladó erővel szúrva meg a sértettet. Ebből következően egyenes szándékkal valósította meg a bűncselekményt. Tekintettel arra, hogy a halálos eredmény elmaradt, a sértett ezen magatartása a Btk. 160.§ (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntetnének a Btk. 10.§-a szerinti kísérlete megállapítására lehetne alkalmas.

- [18] Vizsgálandó azonban a vádlott elkövetés utáni magatartása. Amint rádöbbsent cselekménye következményére a vádlott, azonnal segítségért sietett. Két telefonról is értesítette a mentőket - az elhangzottakat írásban rögzítették -, és a gyors, szakszerű orvosi ellátás mentette meg a sértett életét. Ennek hiányában bekövetkezett volna a halálos eredmény, azonban a terhelt azonnali segítségének köszönhetően életben maradt a sértett.
- [19] A Btk. 10.§ (4) bekezdés b) pontja értelmében nem büntethető kísérlet miatt aki az eredmény bekövetkezését önként elhárítja. Az (5) bekezdés szerint ha a (4) bekezdésben meghatározott esetben a kísérlet már önmagában is megvalósít más bűncselekményt, az elkövető e bűncselekmény miatt büntethető.
- [20] vádlott neve vádlott minden tőle telhetőt megtett a végzetes eredmény bekövetkeztének elhárítása érdekében és ez vezetett a sértett életben maradásához, így az emberölés kísérlete miatt nem büntethető a Btk. 10. § (4) bekezdés b) pontja alapján.
További vizsgálat tárgyát képezte, hogy a vádlott cselekménye más bűncselekmény törvényi tényállását megvalósította-e.
- Miután a vádlott által elkövetett cselekmény következtében a sértett testi épsége életveszélyesen sérült, és a halál bekövetkezte csak az orvosi segítség miatt maradt el, a vádlott cselekménye a Btk. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulata szerint meghatározott életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősül.
- Az elsőfokú bíróság által alkalmazott helyes minősítés így a jogi indokolás fenti pontosításával törvényes.
- [21] Az elsőfokú bíróság feltárta a vádlott terhére és javára értékelendő bűnösségi körülményeket, melyek közül kiemelendő, hogy a sértett megbocsátott a büntetlen előéletű vádlottnak, aki a halálos eredményt önként elhárította.
- [22] A vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele 2-8 év, a középérték 5 év. Az elsőfokú bíróság mérlegelve a vádlott cselekvőségét, az alanyi és tárgyi oldal elemeit, a törvényi

minimumban meghatározott - 2 év - börtönbüntetést szabott ki, amelynek indokát adta és azzal az ítélet tábla is egyetért.

- [23] Helyesen fejtette ki azt is az elsőfokú bíróság, hogy az elkövetés összes körülményét, valamint a feltárt súlyosító és enyhítő körülményeket értékelve a büntetéskiszabási célok maradéktalan érvénysüléséhez a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása nem szükséges. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával a másodfokú bíróság, és az alanyi oldalra tekintettel az említettek szerint arányosnak ítélte a kiszabott szabadságbüntetés tartamát. A büntetés végrehajtásának felfüggesztése is törvényes, ekként a kiszabott joghátrány megfelel a büntetési céloknak.
- [24] Összességében tehát az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy a joghátrány súlyosítása nem indokolt, így az ügyészi fellebbezés e körben eredményre nem vezetett.
- [25] Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról ezért azt az ítélet tábla a Btk. 38.§ (1) és (2) bekezdés a) pontja alapján pótolta.
- [26] Az előzetes fogvatartás beszámításával kapcsolatos rendelkezés szintén korrigálásra szorult, ugyanis az előzetes fogvatartásban töltött idő az ítélethirdetés napjáig, 2020. január 13. napjáig számítandó be (Be. 297.§ (4) bekezdés).
- [27] A bűnügyi költség számításánál, ami a kirendelt védők díját illeti - annak ellenére, hogy helyesen sorolta fel az elsőfokú bíróság a jogszabályokat - hibát vétett, amit a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség kijavítani.
- [28] Az alapeljárás 2016. február 16. napján, a megismételt eljárás 2018. január 25-én indult. A 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 1. § (1), (2) bekezdése alapján - figyelemmel a 7.§ (1)-(3) bekezdésére kellett számolni a védők jelenléti és felkészülési díját, amely 2018. július 1. és 2020. január 1. napján is módosult. A költségjegyzékbe bevezetett összegek azonban ahogy a főügyesség is rámutatott hiányosak. A megállapított védői díjakból, valamint a hiányos költségjegyzékből egyértelműen nem következik, hogy az elsőfokú bíróság mikor milyen költséget állapított meg, és milyen jogcímen, továbbá az IM rendelet 7.§ (3) bekezdéséből következően a felkészülési díj minimum összege is változott 2020. január 1. napjától kezdődően. Ezen túlmenően a 2020. január 1. napjától hatályos Be. 632.§ (4) bekezdése szerint a vádlottat nem lehet kötelezni a megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére, kivéve, ha az az ő mulasztása folytán merült fel. Tekintettel arra, hogy a vádlott bűnösségének megállapítására megismételt eljárásban került sor, és az elsőfokú ítélet 2020. január 13. napján kelt, a költségről szóló rendelkezés kapcsán erre is figyelemmel kell lenni. Mindezen rendelkezések pótlása azonban a másodfokú eljárás kereteit meghaladják ezért az eljárási szabálysértés miatt a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést az ítélet tábla a Be. 609. §-ában foglaltakra figyelemmel hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be. 671. § 15. pontja szerinti egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasította.
- [29] A Székesfehérvári Törvényszék által alkalmazott egyéb járulékos rendelkezések törvényesek.
- [30] A fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írtak szerint - a Be. 598. § (4) bekezdése és 74/2020. (III.31.) Korm.r. 82. § (1) bekezdés szerinti tanácsulésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

ő, 2020. június 11.

Dr. Széplaki László sk.. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Z á r a d é k

A Győri Ítéltábla fenti ítélete és az abban foglalt változtatással a Székesfehérvári Törvényszék 2020. január 13. napján kelt 6.B.7/2018/41. számú ítélete 2020. június 11. napján jogerős.

Győr, 2020. június 11.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke